

NRU.8361.181.2024

DECYZJA Nr 68 / 2024

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza spółce K&T FASHION SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], NIP [REDAKTOWANE], KRS [REDAKTOWANE], REGON [REDAKTOWANE], karę pieniężną w wysokości **1 000 zł** (słownie: tysiąc złotych 00/100) z tytułu ujawnionego w toku kontroli niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

W dniu 21.03.2024 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił spółkę K&T FASHION SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, ul. [REDAKTOWANE], [REDAKTOWANE], zwaną dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

W dniach 18 i 19.04.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr NRU.181.2024 z dnia 17.04.2024 r. inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH* przeprowadzili kontrolę na stoisku z biżuterią [REDAKTOWANE] zlokalizowanym w [REDAKTOWANE] przy [REDAKTOWANE], w którym *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Inspektorzy, zgodnie z zakresem przedmiotowym kontroli, sprawdzili przestrzeganie przez *Stronę* przepisów dotyczących prawidłowości uwidaczniania cen w oparciu o następujące akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

W zakresie przestrzegania przez *Stronę* postanowień art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o informowaniu o cenach inspektorzy w dniu 18.04.2024 r. wytypowali do kontroli łącznie 40 towarów oferowanych do sprzedaży po obniżonej cenie, kwestionując wszystkie z nich z uwagi na:

- brak uwidocznienia końcowej ceny sprzedaży dla towarów objętych rabatem w wysokości 40% ;
- brak uwidocznienia informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Wskazane powyżej nieprawidłowości stanowią naruszenie art. 4 ust. 1 i 2 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Ujawnione nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli (nr akt NRU.8361.181.2024) oraz w Załączniku Nr 2 – „Zestawienie towarów sprawdzonych w zakresie prawidłowości przekazywania informacji o wyrobach oferowanych po obniżonych cenach na stoisku z biżuterią [REDAKTOWANE] zlokalizowanym w [REDAKTOWANE] przy [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] należącym do K&T FASHION SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ z siedzibą w [REDAKTOWANE], ul. [REDAKTOWANE] - wg stanu na dzień 18.04.2024 r.”, a także na zdjęciach, których wydruki załączono do akt kontroli.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w miejscu sprzedaży detalicznej lub świadczenia usług, przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach* w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu, o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

W czasie kontroli *Strona* podjęła dobrowolne działania naprawcze i uzupełniła etykiety o brakujące informacje dotyczące cen, doprowadzając do stanu zgodnego z prawem. W związku z powyższym odstąpiono od wydania decyzji z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia

15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 312, z późn. zm.).

Strona korzystając z przysługującego jej prawa, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 312), zwanej dalej *ustawą o Inspekcji Handlowej*, pismem z dnia 25.04.2024 r. wniosła uwagi do protokołu kontroli, w ustawowym terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu. W przedmiotowym piśmie *Strona* zgłosiła zastrzeżenia dotyczące przeprowadzonych czynności kontrolnych. *Strona* podniosła, że obecna w miejscu kontroli pracownica, w obecności której przeprowadzono czynności kontrolne, nie posiadała upoważnienia do reprezentowania spółki K&T Fashion Sp. z o.o., w związku z czym nie mogła składać oświadczeń w imieniu ww. spółki. Ponadto wskazano, iż osoba uprawniona do reprezentowania spółki nie miała możliwości złożenia wyjaśnień w sprawie, a także wniesienia uwag do protokołu kontroli, czym wg *Strony*, naruszony został art. 20 *ustawy o Inspekcji Handlowej*. *Strona* wyjaśniła także, że zajmuje się sprzedażą sztucznej biżuterii, a nie sprzedażą wyrobów jubilerskich, - jak zostało to opisane w protokole kontroli. *Strona* wskazała również, iż nie zgadza się ze stwierdzeniem dotyczącym zaklasyfikowania jako nieprawidłowości braku informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, bowiem w jej opinii, oferta specjalna obowiązująca na dzień kontroli mieściła się w definicji sprzedaży warunkowej (wiązanej). *Strona* wyjaśniła, iż zgodnie z regulaminem oferty, procent o jaki zostanie obniżona cena, zależy od ilości zakupionych produktów, w związku z czym nie stosuje się do niej zasad dyrektywy Omnibus. Zaznaczono również, że zastosowanie oferty specjalnej nie stanowiło próby obejścia przepisów prawa, które zostały przez *Stronę* przeanalizowane przed wprowadzeniem promocji. Ponadto *Strona* wskazała, iż była już dwukrotnie kontrolowana w zakresie, w którym została przeprowadzona kontrola w dniu 18.04.2024 r. i kontrole te nie wykazały nieprawidłowości.

Opolski WIIH, zgodnie z art. 20 ust. 3 *ustawy o Inspekcji Handlowej*, po przeanalizowaniu protokołu kontroli, ustosunkował się do wniesionych przez *Stronę* uwag pismem z dnia 16.05.2024 r., w którym wyjaśnił, że „oświadczenie” złożone na piśmie przez pracownika dotyczyło jedynie zastanego stanu faktycznego na dzień rozpoczęcia czynności kontrolnych, a zatem pracownik nie wypowiadał się w imieniu *Strony*. *Opolski WIIH* wyjaśnił także, że inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH* w czasie kontroli nie otrzymali żadnej informacji o tym, iż w kontrolowanej placówce znajduje się osoba upoważniona do reprezentacji *Strony*, w związku z czym bezpodstawnym było stwierdzenie, iż osoba uprawniona nie miała możliwości złożenia wyjaśnień w sprawie. *Opolski WIIH* odnosząc się do zastrzeżeń dotyczących braku możliwości wniesienia uwag do protokołu kontroli, wyjaśnił, iż *Strona*, zgodnie z art. 20 ust. 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej*, mogła zgłosić uwagi w terminie

7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu, co *Strona* uczyniła, przesyłając pismo z dnia 25.04.2024 r. *Strona* została także poinformowana, że zgodnie z art. 49 ust. 10 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 236), kontrola została wszczęta w obecności pracownika kontrolowanego przedsiębiorcy i osoba ta podpisała protokół kontroli w miejscu do tego przeznaczonym, a protokół wraz z załącznikami został przesłany na adres siedziby spółki. *Opolski WIIH* stwierdził także, że podniesiona przez *Stronę* kwestia nazewnictwa zakresu działalności przedsiębiorcy nie miała wpływu na przebieg i skutek przeprowadzonej kontroli. *Opolski WIIH* odnosząc się do zastrzeżenia dotyczącego zaklasyfikowania jako nieprawidłowości braku informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki przy sprzedaży warunkowej (wiązanej), wyjaśnił, że oferta dotycząca sprzedaży dwóch lub więcej dowolnych produktów mieści się w definicji sprzedaży warunkowej, natomiast sprzedaż 1 produktu objętego rabatem w wysokości 40%, przy braku innych warunków do spełnienia, nie mieści się we wspomnianej definicji. W związku z powyższym, *Opolski WIIH* poinformował, że zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach, każdorazowo podczas informowania o sprzedaży towarów w obniżonych cenach, w bliskości towaru objętego promocją należy umieścić informację o najniższej cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Niespełnienie tego obowiązku stanowi naruszenie ustawy o informowaniu o cenach i uniemożliwia konsumentom podjęcie świadomego wyboru i ocenę rzeczywistej wielkości rabatu o jaki cena towaru została obniżona. W ocenie *Opolskiego WIIH* sposób prezentowania cen towarów przyjęty przez *Stronę* nie był wystarczający i zgodny z przepisami ustawy o informowaniu o cenach. *Opolski WIIH* wyjaśnił także, iż wskazane przez *Stronę* kontrole przeprowadzone we wcześniejszym okresie nie obejmowały takich samych przypadków. W związku z powyższym *Opolski WIIH* podtrzymał kwalifikację stwierdzonych nieprawidłowości.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o informowaniu o cenach.

Pismem z dnia 07.06.2024 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572), dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* o przekazanie informacji dotyczącej wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w roku podatkowym 2023. *Strona* nie przesłała informacji dotyczącej wielkości obrotów i przychodów osiągniętych w roku 2023 r. W związku

z powyższym przy ocenie przestanki do wymierzenia kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił „Sprawozdanie z działalności Zarządu Spółki K&T FASHION SP. Z O.O. za rok 2022 z dn. 29.03.2023”, które dostępne jest w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona prowadząc działalność gospodarczą, na stoisku z biżuterią [REDAKTOWANE] zlokalizowanym w [REDAKTOWANE] przy [REDAKTOWANE], nie dopełniła obowiązku uwidocznienia końcowej ceny sprzedaży dla towarów objętych rabatem w wysokości 40% oraz uwidocznienia informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, przy wszystkich 40 towarach poddanych kontroli, które były oferowane do sprzedaży w obniżonych cenach.

W toku czynności kontrolnych stwierdzono, że do towarów przytwierdzone były etykiety handlowe producenta, które zawierały: kod towaru, kod EAN, nazwę i adres producenta, cenę. Jak wyjaśniła pracownik [REDAKTOWANE] cena podana na etykiecie handlowej była ceną regularną. Ponadto na stoisku znajdowały się tabliczki informujące o ofercie specjalnej oraz informacja o cenach produktów w formie tabeli. Brak jednak było jednoznacznej i niebudzącej wątpliwości informacji o końcowych cenach produktów, które zostały objęte obniżką, a także brak było informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. W związku z powyższym inspektorzy wnieśli uwagi do sposobu prezentowania cen.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązków, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i 2 *ustawy o informowaniu o cenach*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przestanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, a także wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając **stopień naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* jest odpowiedzialna za brak uwidocznienia informacji o końcowej cenie sprzedaży dla towarów objętych rabatem oraz o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, przy wszystkich 40 towarach poddanych kontroli, które były oferowane do sprzedaży w obniżonych cenach.

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, zważył ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób niedopełnienia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów *ustawy o informowaniu o cenach*.

Konsument przed dokonaniem zakupu powinien dysponować możliwie pełną informacją o towarze, w szczególności o jego cenie i cenie jednostkowej, a w przypadku towaru objętego obniżką, także o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Cena towaru poza jego marką i przeznaczeniem jest podstawowym czynnikiem determinującym wybór danego towaru spośród innych dostępnych w ofercie handlowej sklepu. *Ustawa o informowaniu o cenach* wymaga aby każdorazowo podczas informowania o sprzedaży towarów w cenach promocyjnych zamieścić w bliskości towaru objętego promocją także informację o najniższej cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Jest to ustawowy obowiązek, którego niespełnienie świadczy o istotnym naruszeniu przepisów dotyczących informowania o cenach. Brak informacji o końcowej cenie towaru oraz o najniższej cenie towaru z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki uniemożliwia konsumentom świadomy wybór i ocenę rzeczywistej wielkości rabatu o jaki cena towaru została obniżona. W efekcie brak takiej informacji dezorientuje konsumenta i nie pozwala na ocenę czy zakup towaru objętego promocją jest rzeczywiście opłacalny. Dlatego też aby wyjść naprzeciw wymogom *ustawy o informowaniu o cenach* przedsiębiorca powinien w czytelny dla konsumenta sposób prezentować informację o cenie oraz o najniższej cenie towaru w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Niewystarczające jest podanie przez przedsiębiorcę cen jedynie w formie liczbowej. Przedsiębiorca winien wyraźnie wskazać, która z podanych cen jest ceną obowiązującą w chwili sprzedaży oraz która z cen jest ceną najniższą z 30 dni poprzedzających obniżkę, tak aby konsument nie miał wątpliwości jaka cena jest mu prezentowana. Prawidłowo przedstawiona informacja o obniżeniu ceny danego towaru jest szczególnie istotna, ponieważ pozwala konsumentowi porównać ceny towarów, a co za tym idzie pozwala na świadomy wybór towaru, który spełnia indywidualne oczekiwania konsumenta. Na etykietach towarów sprzedawanych po obniżonych cenach w kontrolowanym sklepie brak było jednoznacznej informacji, która z prezentowanych cen jest najniższą ceną z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. W związku z powyższym skala i waga naruszenia są znaczne, ponieważ naruszenie stwierdzono w odniesieniu do 100% towarów poddanych kontroli, które były oferowane do sprzedaży w obniżonych cenach.

Kolejnym czynnikiem, wpływającym na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**. Powyższe kryterium wymaga dostosowania sankcji do konkretnego przedsiębiorcy oraz uwzględnienia dotychczasowej historii kontroli w zakresie wypełnienia obowiązków wynikających z *ustawy o informowaniu o cenach*. Dokonując analizy przedmiotowej przesłanki *Opolski WIIH* uznał, że przebieg dotychczasowej działalności *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrzającej, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przypadek niewykonania przez *Stronę* obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 *ustawy o informowaniu o cenach*. *Opolski WIIH* zważył także, że w czasie kontroli zostały podjęte dobrowolne działania naprawcze i uzupełniono etykiety o brakujące informacje dotyczące prezentowanych cen.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. Przy ocenie niniejszej przesłanki *Opolski WIIH* uwzględnił „Sprawozdanie z działalności Zarządu Spółki K&T FASHION SP. Z O.O. za rok 2022 z dn. 29.03.2023”, które dostępne jest w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ kontrola przeprowadzona przez IH nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen, cen jednostkowych oraz informacji o najniższej cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i pkt 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwie warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające. Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa, ponieważ w miejscu sprzedaży stwierdzono brak uwidocznienia informacji o końcowej cenie sprzedaży dla towarów objętych rabatem oraz o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki przy wszystkich 40 towarach poddanych kontroli. Kontrolą objęto 40 towarów, jednak zastosowany przez *Stronę* sposób nieprawidłowej prezentacji cen stosowany był do całego asortymentu objętego promocją w kontrolowanych sklepie. Zatem wagi naruszenia nie można uznać za znikomą, ponieważ konsumenci pozbawieni zostali wymaganych ustawowo informacji, które powinny zostać uwidocznione na etykietach cenowych towarów oferowanych w obniżonych cenach. Dlatego też mimo podjęcia działań dobrowolnych przez *Stronę* i uzupełnienia brakujących informacji w dniu 19.04.2024 r., zgodnie z obowiązującymi przepisami, *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania na podstawie tejże przesłanki, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie ww. warunków.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełniła cele dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślenia wymaga fakt, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, które zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 *ustawy o cenach*. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną w stosunku do *Strony* mogły być one prowadzone przez *Opolskiego WIIH*. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym *Opolskiemu WIIH* nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 *Kpa* nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f §2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w §1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu Inspekcji odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe, ponieważ okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej, gdyż *Strona* nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust. 1 i 2 *ustawy o cenach*, bowiem dla 100% skontrolowanych produktów brak było uwidocznienia informacji o końcowej cenie sprzedaży dla towarów towaru objętych rabatem oraz o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Podkreślić należy, iż cena musi być uwidoczniiona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie. Wobec powyższego charakter naruszeń, jakich dopuściła się *Strona*, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa, a w konsekwencji brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 *Kpa*.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przesłanek *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w wysokości 1000 zł. Uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom, zakres naruszenia oraz działania podjęte przez *Stronę* w celu wyeliminowania nieprawidłowości, *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Zastępca Opolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej
dr Marek Kawa
Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-307 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę na podstawie art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. K&T FASHION SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
[REDAKTED]
[REDAKTED]
2. Wydz. BA
3. aa

